

புதிய உடன்படிக்கை - ஒரு புதிய பிரமாணம்

அப்படிப்போல, என் சகோதரரே, நீங்கள் மரித்தோரிலிருந்து எழுந்த கிறிஸ்து என்னும் வேறொருவருடையவர்களாகி, தேவனுக் கென்று கனி கொடுக்கும்படி கிறிஸ்துவின் சரீரத்தினாலே நியாயப் பிரமாணத்துக்கு மரித்தவர்களானீர்கள். நாம் மாம்சத்திற்கு உட்பட்டிருந்த காலத்தில் நியாயப்பிரமாணத்தினாலே தோன்றிய பாவ இச்சைகள் மரணத்திற்கு ஏதுவான கனிகளைக் கொடுக்கத் தக்கதாக நம்முடைய அவயவங்களிலே பெலன் செய்தது. இப்பொழுதோ, நாம் பழமையான எழுத்தின்படியல்ல, புதுமையான ஆவியின்படி ஊழியஞ்செய்யத்தக்கதாக, நம்மைக் கட்டியிருந்த நியாயப்பிரமாணத்துக்கு நாம் மரித்தவர்களாகி, அதினின்று விடுதலையாக்கப்பட்டிருக்கிறோம். (ரோமர் 7:4-6).

பழைய ஏற்பாட்டுப் பிரமாணத்திற்குக் கீழ்ப்பட்டிருந்தவர்கள் பிறப்பினால் உடன்படிக்கையின் பிள்ளைகள் ஆனார்கள்; அவர்கள் நியாயப்பிரமாணத்தின் கீழ்ப் பிறந்திருந்தனர். உடன்படிக்கையானது அவர்களுக்கும் தேவனுக்கும் இடையில் இருந்தது. உடன்படிக்கையின் நிபந்தனைகளுக்கு அவர்கள் கீழ்ப்படிந்தால், அவர்கள் வளம் பெற்று, நாட்டில் நீடிய ஆயுளுடன் இருப்பார்கள். அவர்கள் கீழ்ப்படியாது இருந்தால், தண்டனையின் விளைவுகளினால் துன்புற்று நாட்டை விட்டு வெளியேற்றப்படுவார்கள்.

நியாயப்பிரமாணமானது நம்பிக்கையூட்டும் வகையில் தேவைப் பட்டிருந்ததென்று காண்பித்த புதிய உடன்படிக்கை என்பது முற்றிலும் புதிய மாறுபட்ட அமைப்பாக இருந்தது. புதிய உடன்படிக்கையின் பிள்ளைகள் ஆவதற்கு நாம் மறுபடியும் பிறக்க வேண்டும் (யோவா. 3:3-5). இது நாம் புதிய உடன்படிக்கையின் கீழ் வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட நித்தியமான, பரலோக ஆசீர்வாதத்தை (1 பேது. 1:3, 4) பெற்றுக் கொள்ள முடிவதற்கு முன்பு செய்யப்பட வேண்டும். புதிய உடன்படிக்கையானது நாம் அன்புடனும் சுயவிருப்புடனும் ஊழியம் செய்து, தேவபயத்துடன் பின்பற்றுக் கூடிய ஒரு நண்பரையும் நமக்கு அளிக்கின்றது. புதிய உடன்படிக்கையின் கீழ், நாம் இருதயத்திலிருந்து ஊழியம் செய்கின்றோம். நாம் நமது கர்த்தரும் மீட்பருமாகிய இயேசுவுக்காக வாழ விரும்புகின்றோம்.

தேவன் வானங்களையும் பூமியையும் படைப்பதற்கு முன்பாகவே, நியாயப்பிரமாணத்தின் மூலமல்ல, ஆனால் இயேசுவின் மூலமாகவே மனித

இனத்தைத் தாம் இரட்சிக்க வேண்டுமென்று முன் தீர்மானம் செய்தார் (அப். 2:23; 1 பேது. 1:18-20). தேவன் ஆபிரகாமின் சந்ததியின் மூலம் வருமென்று வாக்குத்தத்தம் செய்திருந்த ஆசீர்வாதத்தை நியாயப் பிரமாணமானது கொண்டு வரவில்லை (ஆதி. 22:18; கலா. 3:16). மாறாக, அது தனக்குக் கீழ்ப்பட்டிருந்தவர்களை ஒரு சாபத்தின் கீழ் கொண்டு வந்தது. நியாயப்பிரமாணமானது, அதில் கட்டளையிடப்பட்டிருந்த ஒவ்வொன்றையும் ஒருவர் கடைப்பிடிக்காதிருந்தால் (யாக். 2:10) அவர் சபிக்கப்பட்டிருப்பார் (கலா. 3:10) என்று கூறிற்று - மற்றும் (இயேசுவைத் தவிர) எவரொருவரும் நியாயப்பிரமாணத்தை முழுமையாகக் கடைப்பிடித்திருந்ததில்லை.

இது, ஆபிரகாமின் சந்ததியான இயேசுவின் மூலம் சகல இனங்களையும் ஆசீர்வதிப்பதாக அவருடன் தேவன் செய்திருந்த உடன்படிக்கையை நியாயப்பிரமாணமானது ஒன்றுமற்றதாகக்கிற்று என்று அர்த்தப்படுவதில்லை. பவுல், "... கிறிஸ்துவை முன்னிட்டுத் தேவனால் முன் உறுதி பண்ணப்பட்ட உடன்படிக்கையை நானூற்று முப்பது வருஷத்திற்குப் பின்பு உண்டான நியாயப்பிரமாணமானது தள்ளி, வாக்குத்தத்தத்தை வியர்த்தமாக்க மாட்டாது" (கலா. 3:17) என்று விளக்கம் அளித்தார். நியாயப்பிரமாணமானது ஆசீர்வாதத்தைக் கொண்டு வர முடியாதிருந்தது. ஏனெனில் அது தன் கீழிருந்த எல்லாரையும் சபித்தது. இந்த சாபமானது நியாயப்பிரமாணத்தினால் எடுத்துப் போடப்பட முடியாதிருந்தது, ஆனால் அது (சாபம்) பிற்பாடு கிறிஸ்துவினால் எடுத்துப் போடப்படுவதாய் இருந்தது. கிறிஸ்து வந்த பொழுது, "மரத்திலே தூக்கப்பட்ட எவனும் சபிக்கப்பட்டவன் என்று எழுதியிருக்கிறபடி, கிறிஸ்து நமக்காகச் சாபமாகி, நியாயப்பிரமாணத்தின் சாபத்திற்கு நம்மை நீங்கலாக்கி மீட்டுக் கொண்டார்" (கலா. 3:13). கலாத்தியர் 2:21ல் நாம், "நான் தேவனுடைய கிருபையை விருதாவாக்குகிறதில்லை; நீதியானது நியாயப்பிரமாணத்தினாலே வருமானால், கிறிஸ்து மரித்தது வீணாயிருக்குமே" என்று வாசிக்கின்றோம்.

கிறிஸ்துவின் பிரமாணம்

பழைய மற்றும் புதிய உடன்படிக்கைகளுக்கிடையே உள்ள நேரெதிர்ப்பு பண்பானது பிரமாணங்களின் இயல்பு என்பதாக உள்ளதேயன்றி, பிரமாணத்தைப் பெற்றிருத்தல் மற்றும் பிரமாணமற்று இருத்தல் என்பவற்றிற்கு இடையிலானது அல்ல. முதலாவதானது இருதயத்தில் மாறுதல் ஏற்பட்டிராதவர்களால் கடைப்பிடிக்கப்பட வேண்டிய சட்டங்களின் அமைப்பாயிருந்தது. தேவனுடைய பிரமாணமானது அவர்களின் இருதயங்களில் எழுதப்பட்டிருக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லாதிருந்தது. புதிய உடன்படிக்கையின் அணுகுமுறையானது மக்களின் வாழ்வில் சரீரத்திற்குரிய அம்சங்களைக் கட்டுப்படுத்துகின்ற ஒரு எழுதப்பட்ட சட்டமுறைமைகளை விடப் பெரியதாக உள்ளது. இப்பொழுது நாம் ஒரு மாற்றம் பெற்ற வாழ்வைக் கொண்டு வரும்படிக்கு

நமது இருதயங்களில் எழுதப்பட்ட ஒரு சட்டக் கோட்பாட்டைப் பெற்றுள்ளோம். கிறிஸ்தவர்கள் என்ற வகையில் நாம் ஒரு புதிய வாழ்வைப் பெற்றுள்ளோம் ஏனெனில் நமது முன்மாதிரியான கிறிஸ்து நமது இருதயங்களில் வாழ்ந்து ஆட்சி செலுத்துகின்றார்.

இயேசு கிறிஸ்து ஒரு பிரமாணத்தைக் கொண்டிருக்கின்றார். பவுல் “கிறிஸ்துவின் பிரமாணத்தை” நிறைவேற்றதல் பற்றி எழுதினார் (கலா. 6:2). பவுல் தம்மை, “... தேவனுக்கு முன்பாக நியாயப்பிரமாணமில்லாதவனாயிராமல், கிறிஸ்துவின் பிரமாணத்துக்குள்ளான”வர் என்று விளக்கப்படுத்தினார் (1 கொரி. 9:21).

“கிறிஸ்துவின் பிரமாணம்” என்பது தேவனைப் பிரியப்படுத்துவதற்காகத் தகுதி வாய்ந்த நற்செயல்கள் என்பதன் அடிப்படையில் அமைந்த சுயநீதியான பிரமாணமாய் இருப்பதில்லை. மாறாக, இந்தப் பிரமாணமானது கிறிஸ்துவின் செயல்களின்மேல் உள்ள விசுவாசத்தின் அடிப்படையில் அமைந்துள்ளது - இந்த விசுவாசமானது அவருடைய வசனத்தில் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ள அவருடைய சித்தத்திற்குக் கீழ்ப்படியும்படி நம்மைத் தூண்டுவதாக உள்ளது. நாம் நமது சொந்த நற்பண்புகளினால் அல்ல ஆனால் அவராலேயே இரட்சிக்கப்படுகின்றோம் என்பதை உணர்ந்து அறிய வேண்டும். கிறிஸ்துவின் பிரமாணமானது செயல்களின் பிரமாணமாயிராமல், விசுவாசத்தின் பிரமாணமாக உள்ளது. “இப்படியிருக்க, மேன்மைபாராட்டல் எங்கே? அது நீக்கப்பட்டதே. எந்தப் பிரமாணத்தினாலே? கிரியாப்பிரமாணத்தினாலேயா? அல்ல; விசுவாசப் பிரமாணத்தினாலேயே. ஆதலால், மனுஷன் நியாயப்பிரமாணத்தின் கிரியைகளில்லாமல் விசுவாசத்தினாலேயே நீதிமானாக்கப்படுகிறான் என்று தீர்க்கிறோம்” (ரோமர் 3:27, 28).

“நியாயப்பிரமாணம்” “law” என்பதற்கும் “ஒரே நியாயப்பிரமாணம்” “the Law” என்பதற்கும் இடையில் முக்கியமான ஒரு வேறுபாடு உள்ளது. ஏறக்குறைய எல்லா மொழிபெயர்ப்புகளுமே (எடுத்துக்காட்டாக KJV, NKJV, NIV, NASB, RSV, மற்றும் NRSV ஆகியவை) ரோமர் 3:31ல் கிரேக்க மொழியில் சுட்டுச் சொல் இல்லாதிருந்தும், “the” என்ற சுட்டுச் சொல்லைச் சேர்ந்துள்ளன. NASBயானது இவ்வசனத்தை “அப்படியானால், விசுவாசத்தினாலே அந்த நியாயப்பிரமாணத்தை அவமாக்குகிறோமா? அப்படியல்ல; நியாயப்பிரமாணத்தை நிலைநிறுத்துகிறோமே” என்று மொழிபெயர்க்கின்றது.

ஹக் J. ஸ்கோன்ஃபீல்டு அவர்கள் இவ்வசனத்தை சரியாக மொழிபெயர்த்துள்ளார்: “விசுவாசத்தினாலே நியாயப்பிரமாணத்தை செல்லதகாத தாக்குகிறோமா? அப்படியல்ல! நியாயப்பிரமாணத்தை நிலைநிறுத்துகிறோமே.”¹ விளக்கமளிக்கும் வழி வகையில் அவர் பின்வரும் அடிக்குறிப்பைச் சேர்த்தார்: “விசுவாசப் பிரமாணத்தினால் நிலைநிறுத்துகிறோம்.”²

கென்னத் S. வுயெஸ்ட் அவர்கள் பின்வரும் மொழிபெயர்ப்பைக் கொடுத்தார்: “மேற்சொன்ன விசுவாசத்தினால் நாம் நியாயப்பிரமாணத்தை அவமாக்குகிறோமா? அத்தகைய எண்ணம் கருதப்படலாகாது, நிச்சயமாய்,

நாம் நியாயப்பிரமாணத்தை நிலைநிறுத்துகிறோம்”³

விசுவாசம் என்பது கொள்கைகளின்றி நெறிப்படுத்தப்படாததாக இருப்பதில்லை, ஆனால் அது சீரான கொள்கையின் அடிப்படையில் அமைந்துள்ளது. இந்தக் காரணத்தினாலேயே நாம் “விசுவாச சட்டம்” பற்றிப் பேச முடிகின்றது. இதுவே இயேசுவின் பிரமாணமாக உள்ளது.

பவுல், “கிறிஸ்து இயேசுவினாலே ஜீவனுடைய ஆவியின் பிரமாணம் என்னைப் பாவம் மரணம் என்பவைகளின் பிரமாணத்தினின்று விடுதலை யாக்கின்றே” (ரோமர் 8:2) என்றும் எழுதினார். கிறிஸ்துவின் பிரமாணமானது விசுவாசத்தின் சட்டமாகவும் மற்றும் ஆவியின் பிரமாணமாகவும் உள்ளது. இது “தேவனுடைய பிரமாணம்” (ரோமர் 7:22, 25; 1 கொரி. 9:21) என்றும் “சுயாதீனப் பிரமாணம்” (யாக். 1:25; 4:12) என்றும் கூட அழைக்கப் படுகின்றது. கிறிஸ்து நம்மைப் பிரமாணத்திலிருந்து விடுவிக்கவில்லை, ஆனால் அதற்கு மாறாக பிரமாணத்தின் இயல்பை மாற்றினார் (எபி. 7:12).

நாம் எவ்வகையான பிரமாணத்தின் கீழாவது இருந்திராவிட்டால் அப்போது நாம் பாவம் செய்ய முடியாது: “... நியாயப்பிரமாணம் இல்லாவிட்டால் மீறதலும் இல்லை” (ரோமர் 4:15ஆ); “நியாயப்பிரமாணம் இல்லாதிருந்தால் பாவம் எண்ணப்பட மாட்டாது” (ரோமர் 5:13ஆ). மேலும், இது உண்மையாய் இருந்தால், கிறிஸ்து தேவையில்லாமல் மரித்தவராய் இருந்திருப்பார்; ஏனெனில் நாம் பிரமாணம் எதையும் கொண்டிராதிருந்தால், பிறகு இயேசுவின் மரணமானது மன்னிக்க வேண்டிய பாவம் எதையும் நாம் கொண்டிருக்க மாட்டோம். கிறிஸ்தவர்கள் பிரமாணமற்றவர்களாய் இருப்பதில்லை; அவர்கள் இயேசுவின் பிரமாணத்தின்கீழ் இருக்கின்றனர்.

அன்பின் பிரமாணம்

முதலாம் உடன்படிக்கையானது மற்றவர்களுக்குத் தீங்கு எதுவும் - கொலை செய்யாதிருத்தல், பொய் கூறாது இருத்தல், களவு செய்யாது இருத்தல், அடுத்தவரின் இணையுடன் விபசாரம் செய்யாதிருத்தல் போன்றவை - செய்யாதிருத்தல் என்ற சந்தர்ப்பப் பொருளில் வரையறுக்கப் பட்டது. இந்தப் பிரமாணமானது மற்றவர்களுக்கு நன்மை செய்தல் பற்றிச் சிறிதளவே கூறுகின்றது (லேவி. 19:18ஆ - வைக் காணவும்). கிறிஸ்துவின் பிரமாணமானது, “ஒருவர் பாரத்தை ஒருவர் சுமந்து, இப்படியே கிறிஸ்து வினுடைய பிரமாணத்தை நிறைவேற்றுங்கள்” (கலா. 6:2) என்று கூறுகின்றது. இது மற்றவர்களுக்குத் தீமை செய்யாதிருத்தல் என்பதற்கு அப்பால் சென்று மற்றவர்களுக்குத் தொண்டு செய்வதை வலியுறுத்து கின்றது. இயேசுவின் பிரமாணமானது தேவன் ஒருவர் மட்டுமே நியாயந் தீர்க்கக் கூடிய இருதயத்தை உற்று நோக்குகின்றது. நியாயப்பிரமாணமானது சரீர்ப் பிரகாரமான செயல்பாடுகளையே பெரும்பாலும் உற்று நோக்கியது. மீறதல்கள் சமுதாயத்தினால் கவனிக்கப்பட்டு, நியாயந் தீர்க்கப்பட்டு, மற்றும் தண்டிக்கப்பட வேண்டியவைகளாயிருந்தன (லேவி. 19:15). கிறிஸ்துவின் பிரமாணமானது, மற்றவர்களுக்குத் தீங்கு

செய்வதிலிருந்து விலகியிருத்தல் என்பதை மட்டும் மீண்டும் மீண்டும் நினைவுபடுத்துவதற்குப் பதிலாக, மற்றவர்களுக்கு நேர்மறையான செயல்கள் செய்யப்பட வேண்டும் என்பதையும் உள்ளடக்குகின்றது. கொள்கைகளுக்கு மட்டும் பொறுப்புள்ளவர்களாய் என்பதற்கு மாறாக இப்பொழுது நாம் ஒரு நபருடன் தொடர்பு கொண்டவர்களாக இருக்கின்றோம். கல்லின் மீது எழுதப்பட்ட கட்டளைகளை மட்டும் நோக்கிக் கொண்டிருப்பதற்குப் பதிலாக இப்பொழுது நாம் நமது முன்மாதிரியாகக் கிறிஸ்துவை நோக்குகின்றோம்.

கிறிஸ்துவின் புதிய உடன்படிக்கையானது இருதயத்தில் எழுதப்பட வேண்டும். இது எரேமியாவினால் தீர்க்கதரிசனமாய்க் கூறப்பட்டது: “அந்நாட்களுக்குப் பிற்பாடு, நான் இஸ்ரவேல் குடும்பத்தோடே பண்ணப் போகிற உடன்படிக்கையாவது; நான் என் நியாயப்பிரமாணத்தை அவர்கள் உள்ளத்திலே வைத்து, அதை அவர்கள் இருதயத்திலே எழுதி, நான் அவர்கள் தேவனாயிருப்பேன், அவர்கள் என் ஜனமாயிருப்பார்கள் என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார்” (எரே. 31:33).

தேவன் தம்முடைய மக்களுக்கு இனி பிரமாணம் எதையும் கொண்டிருக்க மாட்டார் என்று அல்ல ஆனால் அவர் தம்முடைய பிரமாணத்தை அவர்களுடைய இருதயங்களில் எழுதுவார் என்றே எரேமியா தீர்க்கதரிசனம் உரைத்தார். தேவன் அவருடைய கட்டளைகளின் மூலம் அறியப்படுவதற்குப் பதிலாக அவருடைய இரக்கத்தினால் அறியப்படுவார். மக்கள் தேவனை அறிந்து கொள்ளும் வழி வகை பற்றி தீர்க்கதரிசி விளக்கம் அளித்தார்: “... நான் அவர்கள் அக்கிரமத்தை மன்னித்து, அவர்கள் பாவங்களை இனி நினையாதிருப்பேன்” (எரே. 31:34ஆ). நமது பாவங்களுக்கான இயேசுவின் பலியின் மூலமாக தேவன் தம்மை பரிவிரக்கம், அன்பு, இரக்கம் மற்றும் கிருபை ஆகியவற்றின் தேவனாக அறியச் செய்துள்ளார். புதிய உடன்படிக்கையின் கீழ், தேவன் இயேசுவின் மூலமாகப் புரிந்து கொள்ளப்படுகின்றார். இந்தக் காரணத்திற்காக நாம் தேவனை சேவிக்கின்றோம் - ஏனென்றால் இயேசுவின் மூலமாகத் தேவன் தாமே தம்முடைய மக்களுக்கு அவரது இயல்பின் ஆழங்களை வெளிப்படுத்தியுள்ள ஒரு வழிமுறையில் ஊழியம் செய்துள்ளார் (ரோமர் 11:33). இயேசுவின் மூலமாக அவர் (தேவன்) தம்மைப் பற்றி அறியச் செய்துள்ளார் (யோவா. 1:18).

ஆவியின் புதிய தன்மை

பரிசுத்தத்திற்கான நமது அணுகுமுறையில் தூண்டுதல் என்பது மோசேயின் நியாயப்பிரமாணத்திற்கும் கிறிஸ்துவின் பிரமாணத்திற்கும் இடையில் உள்ள இன்னொரு முக்கியமான வேறுபாடாக உள்ளது. “இப்பொழுதோ நாம் பழமையான எழுத்தின்படியல்ல, புதுமையான ஆவியின்படி ஊழியஞ் செய்யத் தக்கதாக...” (ரோமர் 7:6அ). ஒருவேளை, “ஆவி” என்பதைப் பெரிய எழுத்துக்களில் இருவதற்குப்பதில், KJVயில் உள்ளது போல “புதுமையான ஆவியின்படி” என்று மொழிபெயர்ப்பது

மிகச் சிறந்ததாக இருக்கும். பிரமாணத்தைக் கடைப்பிடிப்பது என்பது மட்டுமின்றி, இயேசுவுக்காக அன்புகூருதல் மற்றும் அவரில் மேன்மை பாராட்டுதல் ஆகியவற்றின் தூண்டுதலின் அடிப்படையிலேயே கிறிஸ்தவரின் நோக்கம் அமைந்துள்ளது (யோவா. 14:15, 21, 23).

ஒரு தாய் தனது சிறு மகனைத் தலைவாரிக் கொள்ளவும், அவனுடைய பற்களைத் துலக்கிக்கொள்ளவும், குளிக்கவும் மற்றும் அவனுடைய தோற்றமானது மனதில் பதியும் விளைவுகளுடன் இருப்பதில் அக்கறை கொள்ளவும் அவனுக்குக் கட்டளையிட முடியும். இதே பையன் பெரியவானாகி, காதலிக்கும்போது தயக்கமின்றி தனது தோற்றத்தில் கவனம் செலுத்துகிறான். கட்டளைகளுக்கு தன்னை ஒப்புக் கொடுத்தல் என்பதை மட்டும் செய்வதற்குப் பதிலாக அவன் தான் அன்பு செய்யும் நபரின் விருப்பங்களுக்குப் பதில்செயல் செய்யத் தொடங்குகின்றான். இவ்வழிமுறையில் அவன் மறுஉருவாக்கப்படுகின்றான்.

பவுலுக்கு இதுதான் நடந்தது. அவர் கிறிஸ்துவிடமாய்த் திரும்பிய பொழுது, இனியும் அவர் நியாயப்பிரமாணத்தில் காணப்பட்ட நீதியை நாடவில்லை. அதற்குப் பதிலாக இயேசுவைப் பிரியப்படுத்தும்படியாக அவரைப் பற்றிய அறிவை ஆதாயப்படுத்திக் கொள்ள நாடினார் (பிலி. 3:7-14). இயேசுவைக் குறித்து அவருடைய (பவுலுடைய) மேன்மை பாராட்டுதல் (கலா. 2:20) மற்றும் அவருடனான உறவு ஆகியவற்றின் காரணத்தினால் அவர் இயேசுவுடன் சிலுவையில் அறையப்பட்டவரானார். இந்த மறுவுருவாக்கமானது நாம் ஞானஸ்நானம் பெறும் பொழுது நடைபெறுகின்றது.

மேலும் பிதாவின் மகிமையினாலே கிறிஸ்து மரித்தோரிலிருந்து எழுப்பப்பட்டது போல, நாமும் புதிதான ஜீவனுள்ளவர்களாய் நடந்து கொள்ளும்படிக்கு, அவருடைய மரணத்திற்குள்ளாக்கும் ஞானஸ்நானத்தினாலே கிறிஸ்துவுடனேகூட அடக்கம் பண்ணப் பட்டோம். ஆதலால் அவருடைய மரணத்தின் சாயலில் நாம் இணைக்கப்பட்டவர்களானால், அவர் உயிர்த்தெழுதலின் சாயலில் இணைக்கப்பட்டிருப்போம். நாம் இனிப் பாவத்துக்கு ஊழியஞ் செய்யாதபடிக்கு, பாவசரீரம் ஒழிந்துபோகும்பொருட்டாக, நம்முடைய பழைய மனுஷன் அவரோடேகூடச் சிலுவையில் அறையப்பட்டதென்று அறிந்திருக்கிறோம் (ரோமர் 6:4-6).

பின்பற்றுவதற்கு ஒரு முன்மாதிரி

புதிய உடன்படிக்கையின்கீழ் இயேசுவின் கட்டளைகளைக் கடைப் பிடித்தல் மட்டுமின்றி, இயேசுவைப்போல ஆகுதலும் நமது இலக்காக உள்ளது. “அவருடைய கற்பனைகளை நாம் கைக்கொள்ளுகிறவர்களானால், அவரை அறிந்திருக்கிறோமென்பதை அதினால் அறிவோம் ... அவருக்குள் நிலைத்திருக்கிறேனென்று சொல்லுகிறவன், அவர் ‘நடந்தபடியே’ தானும் நடக்க வேண்டும்” (1 யோவா. 2:3-6). நாம் இயேசுவின் கட்டளைகளைக் கைக்கொண்டு, அவர் நடந்ததுபோல

நடக்கையில் அவரை அறிகின்றோம்.

நாம் எப்படி வாழ வேண்டும் என்பதற்கு இயேசு தாமே ஒரு முன்மாதிரியாக இருக்கின்றார். “இதற்காக நீங்கள் அழைக்கப் பட்டுமிருக்கிறீர்கள்; ஏனெனில், கிறிஸ்துவும் உங்களுக்காகப் பாடுபட்டு, நீங்கள் தம்முடைய அடிச்சுவடுகளைத் தொடர்ந்து வரும்படி உங்களுக்கு மாதிரியைப் பின்வைத்துப் போனார்” (1 பேது. 2:21). மேலும், அவருடைய மரணம் கூட மற்றவர்களுக்குச் சேவை புரிவதன் ஒரு முன்மாதிரியாக உள்ளது. “அவர் தம்முடைய ஜீவனை நமக்காகக் கொடுத்தினாலே அன்பு இன்னதென்று அறிந்திருக்கிறோம்; நாம் சகோதரருக்காக ஜீவனைக் கொடுக்கக் கடனாளிகளாயிருக்கிறோம்” (1 யோவா. 3:16).

வாழ்வின் ஒவ்வொரு அம்சத்திலும் கிறிஸ்துவில் வளர்ந்தேறுதலே கிறிஸ்தவரின் இயல்பாக உள்ளது. இவ்வழிமுறையில் தான் புதிய உடன்படிக்கையானது பழையதில் இருந்து மாறுபடுகின்றது. கட்டளைகளைக் கடைப்பிடித்தல் என்பது மட்டுமின்றி, கிறிஸ்துவைப்போல ஆகுதலும் இதன் இலக்காக உள்ளது (பிலி. 2:5ஐக் காணவும்).

முடிவுரை

ஒரு புதிய பிரமாணம் என்ற வகையில் கிறிஸ்துவின் பிரமாணமானது இயேசுவின் வாழ்வை மாதிரியாகக் கொண்டு அமைக்கப்பட்ட புது வகையான ஒரு ஊழியத்தை வேண்டிக் கேட்கின்றது. அவர் மீதுள்ள நமது அன்பு மற்றும் அவருடன் நமக்குள்ள உறவு ஆகியவற்றின் காரணமாக நாம் அவரைப் பிரியப்படுத்த விரும்புவோம். நமது கீழ்ப்படிதல் ஒரு நியாயப்பிரமாணத்தின் வற்புறுத்துதலின் காரணமாக மட்டுமின்றி, இயேசுவின் மாதிரியைப் பின்பற்றி அவருக்கு ஊழியம் செய்வதற்கு மாற்றம் பெற்ற நமது இருதயங்களின் காரணத்தினாலும் நாம் கீழ்ப்படிய வேண்டியுள்ளது.

பழையதான எழுத்தின்படியல்ல, புதியதான ஆவியின்படியே நாம் ஊழியம் செய்ய வேண்டும்.

குறிப்புகள்

¹Hugh J. Schonfield, ed. and trans., *The Authentic New Testament* (New York: Mentor Book, 1958), 301. ²Ibid., footnote 203. ³Kenneth S. Wuest, *Romans in the Greek New Testament*, Word Studies in the Greek New Testament (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1955), 64.